

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 19C/161/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112222593
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7112222593.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Stolárovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom tamtiež, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: B. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom v O., W. XX, toho času v Ú. A. Q. S. E. X., C. X, O., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 119,50 Eur s príslušenstvom a trovy konania, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a vstup vedľajšieho účastníka do konania v podobe Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5.

Žalobu z a m i e t a .

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov konania .

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 04.09.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 119,50 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 28.10.2009 do zaplatenia a tiež trov konania vyčíslených v žalobnom návrhu titulom zmluvnej pokuty.

Poukázal pritom na to, že spoločnosť Slovak Telekom a.s. so sídlom v Bratislave ako postupca na strane jednej a žalobca ako postupník na strane druhej uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok žalobcu uvedených v prílohe zmluvy vrátane pohľadávky voči žalovanému vedenej pod referenčným číslom 1.91680299. Žalovaný ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. zmluvu č. 1375905, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby predchodcom žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Jeho povinnosťou bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve/dodatku o pripojení. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu žalobcu, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s predchodcom žalobcu. V uvedenom prípade je teda žalovaný sankcionovaný za to, že nedodržel konkrétne určené povinnosti vyplývajúce

zo Zmluve, resp. Dodatku a Všeobecných podmienok, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta/koncové zariadenie vypojené z prevádzky. Keby žalovaný splnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, tak by prostredníctvom týchto platieb po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu žalobcu zabezpečiť žalovanému mobilný telefón/koncové zariadenie, prípadne program služieb podľa vlastného výberu za zľavnenú cenu. Žalobca vystavil žalovanému faktúru č. 7909302274 splatnú dňa 27.10.2009 na sumu 119,50 Eur. Nezaplatením faktúry v lehote jej splatnosti sa žalovaný dostal podľa § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka do omeškania, a preto žalobca má nárok tiež na úrok z omeškania z dlžnej sumy.

K žalobe pripojil ako listinné doklady: Zmluvu o pripojení Fix, Dodatok k Zmluve, faktúru č. 7909302274, Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. účinných od 01.02.2009, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2011.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe poukázal na nedostatok finančných prostriedkov z dôvodu, že je vo výkone trestu odňatia slobody a že uplatnený nárok je schopný uhradiť až po prepustení.

V priebehu konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS oznámilo vstup do konania.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p. súd vo veci nenariaďoval pojednávanie a rozhodol na základe listinných dôkazov predložených žalobcom.

T-Mobile Slovensko, a.s. (predchodca Slovak Telekom a.s.) a žalovaný ako účastník - fyzická osoba nepodnikateľ uzatvorili písomnú zmluvu o pripojení Fix (bez uvedeného dátumu) podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z.z., ktorá bola zmenená písomným dodatkom (bez uvedeného dátumu).

Predmetom zmluvy a dodatku k zmluve bola aktivácia programu služieb Fix 16 pri minimálnom mesačnom zmluvnom dobití 16 Eur, dobe viazanosti 24 mesiacov a zmluvnej pokute 119,50 Eur.

Z bodu 3 dodatku vyplýva, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b), v bode 2 tohto Dodatku alebo v čl.3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku.

Z bodu 1 písm. b) Dodatku vyplýva, že predmetom tohto dodatku je záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so Zmluvou o pripojení Fix, Všeobecnými podmienkami poskytovania predplatennej verejnej elektronickej komunikačnej služby Easy spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., osobitnými podmienkami pre poskytovanie služby Fix, platným Cenníkom predplatennej verejnej elektronickej komunikačnej služby Easy spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. a týmto Dodatkom.

Z bodu 2 tohto Dodatku vyplýva, že účastník sa zaväzuje, že odo dňa účinnosti tohto Dodatku do uplynutia doby viazanosti uvedenej v tabuľke č. 1 tohto Dodatku, ktorá začína plynúť od prvého dňa účtovacieho obdobia nasledujúceho po dni účinnosti tohto Dodatku, nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania ani neumožní také konanie, na základe ktorého by podniku vzniklo právo zrušiť Zmluvu o pripojení Fix odstúpením od nej alebo právo vypovedať Zmluvu o pripojení Fix z dôvodov porušenia povinnosti zo strany účastníka; za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa pritom považuje najmä výpoveď Zmluvy o pripojení Fix zo strany účastníka, žiadosť o jej vypojenie, odstúpenie účastníka od Zmluvy z iného dôvodu, než je porušenie povinnosti na strane podniku. ... Účastník nepožiada o prenesenie čísla uvedeného v záhlaví ...

T-Mobile Slovensko, a.s. vystavil žalovanému faktúru č. 7909302274 na sumu 119,50 Eur titulom zmluvnej pokuty so splatnosťou do 27.10.2009.

Pohľadávka na základe vystavenej faktúry v celkovej výške 119,50 Eur bola postúpená zo spoločnosti Slovak Telekom, a.s. (nástupca T-Mobile Slovensko, a.s.) na základe písomnej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2011.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu poukázal na to, že uplatňovaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda neplatná, na základe čoho žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia súčasne vyčíslených v predmetnom písomnom vyjadrení.

Žalovaný na výzvu súdu, že má možnosť namietať vstup vedľajšieho účastníka do konania, nereagoval.

Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom podaní došlom súdu dňa 16.05.2014 namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania s poukazom na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom ktorej úpravy bolo umožnenie vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalobcu. Zdôraznil tiež, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Okrem toho vyslovil názor, že vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach a na ochranu spotrebiteľa a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať ex offio, na základe čoho jednotlivé úkony vedľajšieho účastníka nie sú potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Záverom poukázal na to, že vedľajší účastník by vstupom do konania získal informácie o citlivých údajoch týkajúcich sa spotrebiteľa ako účastníka konania, čím dochádza k porušeniu Ústavy SR a ďalších právnych predpisov.

Podľa ust. § 93 ods. 1, ods. 2, ods. 3 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Je nepochybné, že v danom prípade do konania na strane žalovaného vstúpilo z vlastnej iniciatívy ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorého cieľom (ako je súdu známe z úradnej činnosti) je ochrana práv spotrebiteľov vrátane zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a jeho vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Typovo ide teda o tú skupinu vedľajších účastníkov, ktorí nemusia preukazovať právny záujem na výsledku konania. Tiež je nepochybné, že v danom prípade predmetné združenie spadá pod kategóriu vedľajších účastníkov, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa zák. č. 250/2007 Z.z., ktorý zákon je uvádzaný ako príklad osobitného predpisu podľa citovaného ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. Podľa názoru súdu predmetné združenie spadá pod kategóriu vedľajších účastníkov podľa ust. § 92 ods. 2 O.s.p. bez ohľadu na to, či združenie poskytuje ochranu spotrebiteľovi - účastníkovi konania výlučne podľa zákona č. 270/2007 Z.z., keďže ide iba o príkladný výpočet osobitných zákonov. Pokiaľ predmetné občianske združenie vstúpilo do konania z vlastného podnetu, jedine výslovný nesúhlas toho účastníka, na stranu ktorého pristúpilo, t.j. v tomto prípade žalovaného ako spotrebiteľa, by znamenalo neodôvodnenosť jeho vstupu do konania. Pretože žalovaný napriek výzve súdu nevyjadril svoj nesúhlas so vstupom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania, o námietke žalobcu bolo potrebné rozhodnúť tak, že vstup vedľajšieho účastníka sa pripúšťa.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 2 citovaného zákona, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ust. § 42 ods. 4 písm. b) citovaného zákona, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z prevedeného dokazovania má súd preukázané, že žalovaný a T-Mobile Slovensko, a.s. ako prevádzkovateľ elektronických komunikačných služieb uzatvorili podľa zákona č. 610/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov písomnú zmluvu o pripojení, ktorá bola písomne doplnená Dodatkom v súvislosti s dojednaným minimálnym mesačným dobitím pri dojednanej dobe viazanosti a zmluvnej pokuty, pričom ide o spotrebiteľskú zmluvu. Tiež je nepochybné, že dojednanie zmluvnej pokuty bolo upravené v článku 3 Dodatku, ktorý stanovil povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 119,50 Eur v prípade porušenia zmluvných povinností, ktoré boli špecifikované odkazom najmä na povinnosti uvedené v bode 1 písm. b), v bode 2 Dodatku alebo v článku 3 bod 3.6 VP alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a) až c) VP s tým, že nešlo o taxatívny výpočet týchto povinností. Zmluvná pokuta bola žalovanému vyúčtovaná faktúrou a následne bola predmetom postúpenia na žalobcu.

Pre posúdenie dôvodnosti nároku, ktorý je uplatňovaný titulom zmluvnej pokuty, je potrebné mať preukázané, že na strane žalovaného došlo skutočne k porušeniu konkrétnej povinnosti, ktorá zakladá na strane žalobcu právo na zaplatenie dojednanej zmluvnej pokuty. Žalobca má v tomto smere jednak povinnosť tvrdenia (skutkové tvrdenie) a jednak povinnosť preukázania tvrdenej skutočnosti. Pokiaľ žalobca iba všeobecným spôsobom odkazuje na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby bez akejkoľvek bližšej špecifikácie, ide o nedostatok skutkového tvrdenia, pretože vzhľadom na konkrétne dojednanie zmluvnej pokuty medzi účastníkmi konania nie je možné posúdiť, či na strane žalovaného vznikla povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu, resp. v akej výške.

Navyše súdu sa javí zmluvné dojednanie zmluvnej pokuty ako neprijateľná zmluvná podmienka z dôvodu, že ide o zmluvnú podmienku naformulovanú v štandardnej zmluve/ dodatku, ktoré má dodávateľ vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu nijak ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žalobca žiada od spotrebiteľov zaplatiť. Dodávateľ žiada od spotrebiteľov zaplatiť zmluvnú pokutu v nezmenenej výške jednak bez ohľadu na to, aký čas zostáva

do konca doby viazanosti, jednak bez ohľadu na to, o ktoré konkrétne porušenie zmluvnej povinnosti ide, príp. v akom rozsahu došlo k porušeniu povinnosti. Reálne teda môže nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, zostáva mu už iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie si uplatní rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania sa spotrebiteľa už hneď na úvod dvojročného zmluvného vzťahu. Podmienky, za akých dodávateľ dojednáva zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, preto poškodzujú spotrebiteľa. Takýmto spôsobom naformulovaná zmluvná pokuta bola vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti viacerými súdnymi rozhodnutiami; ako príklad súd uvádza právoplatný rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 19C/25/2013 s citáciou časti výroku: „Určuje, že zmluvná podmienka v bode 1.4 Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 23.12.2007 uzavretom medzi predchodcom žalobcu a žalovaným v znení: „V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“, je neplatná pre jej neprijateľnosť.“

Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobou uplatňovaný nárok považuje za nedôvodný, na základe čoho žalobu v celom rozsahu zamietol.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 151 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov konania. O trovách konania žalovaného súd, z dôvodu absencie takéhoto návrhu, nerozhodol.

V zmysle zásady, že vedľajší účastník „zdieľa“ osud hlavného účastníka, vedľajšiemu účastníkovi by patrila náhrada trov konania vo vzťahu ku žalobcovi, a to podľa § 142 ods. O.s.p. Pri rozhodovaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd súčasne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať.

K postupu podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. súd uvádza, že § 150 ods. 1 O.s.p. je pritom zákonným ustanovením, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomiam. Zákon preto ustanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť k rozhodnutiu súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na toho účastníka, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi a existencia výnimočnosti daného prípadu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo v určitej procesnej situácii. Tento dôvod je teda daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj účastníkov v konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2009 sp. zn. 4M Cdo 18/2008).

K dôvodom, pre ktoré súd aplikoval v danom prípade ust. § 150 O.s.p. a na základe toho vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, súd ďalej uvádza nasledovné:

1/ Podstatou vstupu vedľajšieho účastníka do predmetného konania v podobe združenia na ochranu spotrebiteľa je zabezpečiť žalovanému kvalifikovanú obranu proti žalobe, keďže v danom prípade ide nepochybne o spotrebiteľa. Je nepochybne, že vedľajší účastník vstúpil do konania tzv. naslepo, nemajúc vlastne žiadne informácie o predmetnom konaní. Preto musel počítať aj s tou možnosťou, že jeho účasť v konaní (a teda aj jeho prípadné trovy) nebude nevyhnutná, napr. ak sám žalovaný bude

schopný sa kvalifikovane brániť alebo sa sám dá zastúpiť advokátom, alebo pôjde o prípad, kedy nebude dôvod niečo namietať voči uplatnenému nároku a pod.

2/ Bez ohľadu na to, či účastník (resp. vedľajší účastník) namieta neplatnosť zmluvnej podmienky pre jej neprijateľnosť alebo namieta nekalú obchodnú prax, súd je povinný ex offio skúmať, či si žalobca nárok uplatňuje z neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo z nekalej obchodnej praxe; dokonca s účinnosťou od 1.5.2014 je súd povinný prihliadať na premlčanie nároku bez toho, aby sa spotrebiteľ tohto premlčania dovoľával (§ 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení, pozn. súdu). To znamená, že sám účastník ako spotrebiteľ, o ktorom sa predpokladá že je tou slabšou zmluvnou stranou, súčasne v súdnom konaní ako účastník konania môže byť pasívny alebo bez právnych znalostí, pretože súd má povinnosť poskytnúť mu ochranu vo vyššie uvedenom smere a preto je vôbec na zváženie, do akej miery sú vstupy vedľajších účastníkov v spotrebiteľských veciach z ich vlastnej iniciatívy opodstatnené a v tejto súvislosti ich prípadné trovy účelne vynaložené.

3/ Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ

svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastúpenie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastúpenie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že

primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

(Bod 3/ je výňatkom z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.5.2013 sp. zn. 5Co/102/2013, pozn. súdu).

Komplexným posúdením všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že trovy vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené trovy. Z toho dôvodu súd náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi v podobe trov právneho zastúpenia nepriznal vôbec.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I do

15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.)

uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,

v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho

sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).